

nærmere Gennemførelse. Retsraadets Virksomhed ophører med Udgangen af 1922.

16. Angaaende de den 1. Oktober 1919 eksisterende *Underretssagførere* bestemmer Retsplejeloven, at de har »Ret til at møde for den Landsret som første Instans« under hvilken de hører, samt for Sø- og Handelsretten i alle Sager, hvilket ogsaa skal gælde de Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, der den 1. Oktober 1919 »opfylder Betingelserne for at blive Sagfører, naar de tager Beskæftigelse som saadanne«. Dette er nu ændret til, at de har Ret til at møde for *begge Landsretter* samt *Sø- og Handelsretten i alle Sager*, dog uden paa dette Grundlag at kunne faa Beskikkelse som Landsretssagførere eller betegne sig som saadanne. Det samme skal gælde de Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, som den 1. Oktober 1919 opfylder Betingelserne for at blive Sagførere ved Underret, »naar de indgiver Begøring om Beskikkelse som saadanne« inden 1. December 1919.

17. Til Bestemmelsen om, at Justitsministeren indtil 1. Oktober 1921 skal være bemyndiget til i de kollegiale Retter (dog ikke Højesteret) at konstituere ialt indtil 5 Dommere udover det normale Antal, er føjet, at Justitsministeren ogsaa skal være bemyndiget til at *konstituere Universitetslærere i Lovkyndighed* som Dommere i de nævnte Retter, ligeledes udover det normale Antal.

18. Endelig bestemmes bl. a., at Formændene i Højesteret, Landsretterne, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret skal benævnes: *Præsidenter* for vedkommende Ret og Næstformanden i Sø- og Handelsretten: *Vicepræsident* for nævnte Ret.

De ovenfor under 1, 5, 8 og 10 anførte Ændringer i Retsplejeloven af 1916 fandtes i det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag og vedtoges uforandret (I Bestemmelsen om Valget til Sagførerraadet udgik i Folketinget Ordene: „*efter Reglerne om Forholdstalsvalg*“ — efter Anmodning fra Sagførereforeningen —, men de indsattes paany i Landstinget).

En Del af de øvrige Ændringer var ligeledes optagne i Justitsministerens Lovforslag, men omformedes under Behandlingen paa Rigsdagen. Dette gælder Nr. 3 (bl. a. blev de nye Benævnelser indsatte i Landstinget). Fremdeles Nr. 4 om, at dansk juridisk Eksamen skal være godt nok for at